എങ്ങനെ പരോപകാരി ആകാം?

ഇന്ന് ആത്മീയ പൂന്തോട്ടം അതായത് സദാ ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങളായ കുട്ടികളുടെ സംഘടന കണ്ട് ബാപ്ദാദ അവരോരുത്തരുടെയും വിശേഷത കാണുകയായിരുന്നു. മൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള വിശേഷതകൾ കണ്ടു, ഒന്ന് സദാ തന്റെ ആത്മീയതയുടെ സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്നവർ അതായത് സദാ വിടർന്നിരിക്കുന്നവർ, രണ്ട് ആത്മീയതയുടെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ച് സദാ കാലം വിടർന്നിരിക്കുന്നവരല്ല എന്നാൽ നിശ്ചയ സ്വരൂപരായതുകൊണ്ട് രൂപത്തിന്റെ സുന്ദരത നല്ലതുപോലെയുണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ കൂട്ടർ – ബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും സംബന്ധത്തിന്റെയും ആധാരത്തിൽ പകുതി വിടർന്നവരെങ്കിലും സ്നേഹത്തിന്റെയും സംബന്ധത്തിന്റെയും സുഗന്ധം അവരിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മൂന്നു തരത്തിലുള്ള ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങളുടെ തോട്ടം കണ്ട് ബാപ്ദാദ സദാ സുഗന്ധം എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സ്വയം സ്വത്തെ പരിശോധിക്കൂ ഞാൻ ആരാണ്? നമ്പർ വൺ ആകുന്നതിൽ എന്തെല്ലാം കുറവുകൾ ബാക്കിയുണ്ടോ അതിനെ സമ്പന്നമാക്കി സമ്പൂർണ്ണമാക്കൂ കാരണം സമ്പൂർണ്ണനായ അച്ഛന്റെ കുട്ടികളും അച്ഛനു സമാനം സമ്പൂർണ്ണരായിരിക്കണം. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ലക്ഷ്യം തന്നെ സമ്പൂർണ്ണമാകാനുള്ളതാണ്, ലക്ഷ്യത്തിനനുസരിച്ച് സർവ്വ ലക്ഷണങ്ങളും സ്വയത്തിൽ നിറച്ച് സമ്പന്നരാകൂ. ഇതിനു വേണ്ടി വിശേഷ ധാരണ മുൻപും കേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് –സദാ ബ്രഹ്മാചാരി അതായത് സദാ പരോപകാരി.

പരോപകാരിയുടെ പരിഭാഷ സഹജവുമാണ് അതി ഗുഹ്യവുമാണ്. പരോപകാരി എന്നാലർത്ഥം ഓരോ സമയത്തും ബാപ് സമാൻ ഓരോ ആത്മാവിനെയും ഗുണമൂർയായി കാണുക. 2. പരോപകാരി ആരുടെയെങ്കിലും ദുർബ്ബലത അതായത് അവഗുണം കണ്ടാൽ അതിനെ ശുഭ ഭാവനകൊണ്ട്, സഹയോഗത്തിന്റെ കാമനകൊണ്ട് ആ ആത്മാവിനെയും ഗുണവാനാക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി ദാനം ചെയ്യുന്നു. 3. പരോപകാരി എന്നാലർത്ഥം സദാ ബാപ്സമാൻ സ്വയത്തിന്റെ ഖജനാവുകൾ സർവ്വ ആത്മാക്കളെയും പ്രതി ദാനം ചെയ്യുന്ന ദാതാവിന്റെ രൂപമായിരിക്കും. 4. പരോപകാരി സദാ സ്വയം സർവ്വ ഖജനാവുകളാൽ സമ്പന്നമായിരിക്കുന്ന ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. ചിന്തയില്ലാത്തത് എന്നാലർത്ഥം ദുഖമില്ലാത്തയിടം എന്നാണ്. സങ്കല്പത്തിൽ പോലും ദുഖത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകരുത്. 5. പരോപകാരി എന്നാലർത്ഥം സദാ വിശേഷ രൂപത്തിൽ തന്റെ മനസാ അതായത് സങ്കല്പ ശക്തിയിലൂടെയും, തന്റെ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ പ്രഭാവത്തിലൂടെയും, സംബന്ധത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലൂടെയും, സന്തോഷത്തിന്റെ അളവറ്റ ഖജനാവിലൂടെയും അഖണ്ഡ ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഏതൊരാത്മാവ് സമ്പർക്കത്തിൽ വന്നാലും സന്തോഷത്തിന്റെ ഖജനാവിനാൽ സമ്പന്നമായി പോകും. അങ്ങനെയുള്ള അഖണ്ഡ ദാനിയായിരിക്കും. വിശേഷ സമയവും സമ്പർക്കവും നോക്കി അതായത് ചിലരെ പ്രതി മാത്രം ദാനി ആയിരിക്കില്ല, സർവ്വരേ പ്രതി സദാ മഹാദാനിയായിരിക്കും. പരോപകാരി സ്വയം സമ്പന്നമായിരിക്കുന്നതു കാരണം ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിൽ നിന്നും എടുത്ത് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. സങ്കല്പത്തിൽ പോലും ഇങ്ങനെ വരില്ല –അയാൾ ചെയ്താൽ ഞാൻ ചെയ്യാം, ഇയാൾ പരിവർത്തനപ്പെട്ടാൽ ഞാനും പരിവർത്തനപ്പെടാം, കുറച്ച് അയാൾ മാറട്ടെ അപ്പോൾ കുറച്ച് ഞാൻ മാറാം എന്നൊക്കെ. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ പരിവർത്തനം ആ ആത്മാവിനുണ്ടെങ്കിൽ പത്തു കാര്യത്തിൽ എന്റെ പരിവർത്തനം ഉണ്ടാകും എന്ന ഭാവന പരോപകാരിക്കുണ്ടാവില്ല. അങ്ങനെ ഭാവന ചെയ്യുന്നവർ മഹാദാനി ആകുന്നതിനു പകരം കച്ചവടക്കാരായി മാറുന്നു. ”ഇത്രയും തന്നാൽ ഞാൻ ഇത്ര തരാം, എന്താ എപ്പോഴും ഞാൻ തന്നെ തല കുനിക്കണമോ, ഞാൻ തന്നെ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കണമോ, എത്ര കാലം എത്രത്തോളം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക്കും, ” ഈ സങ്കല്പങ്ങൾ ദാനികളുടേതല്ല. അന്യ ആത്മാക്കൾ ഏതെങ്കിലും ദുർബ്ബലതകൾക്ക് വശപ്പെടുമ്പോൾ, പരവശരാകുമ്പോൾ, സംസ്ക്കാരങ്ങൾക്ക് വശപ്പെടുമ്പോൾ, സ്വഭാവത്തിനു വശപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രകൃതിയുടെ സാധനങ്ങൾക്കു വശപ്പെടുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത് ആ പരവശ ആത്മാക്കൾ യാചകരായ ആത്മാക്കളാണ്, യാചകർ എന്നാൽ ശക്തിഹീനർ, ശക്തികളുടെ ഖജനാവ് അവർക്ക് ഖാലിയാണ്. മഹാദാനിക്കു യാചകനിൽ നിന്നും ഒരു പൈസ പോലും വാങ്ങുവാനുള്ള ഇച്ഛ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ഇയാൾ പരിവർത്തനപ്പെടട്ടെ, ഇയാൾ ചെയ്യട്ടെ, ഇയാൾ കുറച്ച് സഹയോഗം തരട്ടെ, ഇയാൾ ചുവടുകൾ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കട്ടെ, ഇപ്രകാരമുള്ള സങ്കല്പങ്ങളും സഹയോഗം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാവനയും പരവശരും ശക്തിഹീനരും യാചകരുമായ ആത്മാക്കളോടു പുലർത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല. എന്തെങ്കിലും എടുത്തിട്ട് മറ്റൊരാൾക്കു കൊടുക്കുന്നയാളെ പരോപകാരി എന്നു പറയില്ല. 7. പരോപകാരി എന്നാലർത്ഥം യാചകരെ സമ്പന്നരാക്കി മാറ്റുന്നവൻ –അപകാരിക്കും ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവൻ. നിന്ദിക്കുന്നവരെ മാറോടണച്ച് പുണരുന്നവൻ. തന്റെ പരോപകാരത്തിന്റെ ശുഭ ഭാവനയിലൂടെ, സ്നേഹത്തിലൂടെ, ശക്തിയിലൂടെ, മധുരമായ വാക്കിലൂടെ, ഉണർവ്വിലൂടെ ഉത്സാഹത്തിലൂടെ സഹയോഗത്തിലൂടെ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരെ ശക്തിശാലിയാക്കുന്നു അതായത്

യാചകനെ രാജാവാക്കി മാറ്റുന്നു. 8. പരോപകാരി ത്രികാലദർശിയായതിനാൽ ആത്മാവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സഹയോഗം മുന്നിൽ നിർത്തി, ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ദുർബ്ബലതകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അത് സ്വയത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുന്നില്ല, അതു വർണ്ണിക്കുന്നില്ല എന്നാൽ അന്യ ആത്മാക്കളുടെ ദുർബ്ബലതകളാകുന്ന മുള്ളുകളെ മംഗളകാരി സ്വരൂപത്തിലൂടെ സമാപ്തമാക്കും. മുള്ളിനു പകരം മുള്ളുകളെ പോലും പൂവാക്കി മാറ്റും. അങ്ങനെയുള്ള പരോപകാരി സദാ സന്തുഷ്ടമണിക്കു സമാനം സ്വയം സന്തുഷ്ടമായിരിക്കും, സർവ്വരേയും സന്തുഷ്ടമാക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. പ്രതീക്ഷക്കു വകയില്ലാത്തിടത്ത് പ്രതീക്ഷ ഉണർത്തുന്നതാണ് അത്ഭുതം. 9. ആരെ പ്രതിയാണോ എല്ലാവരും നിരാശ കാണിക്കുന്നത്, അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തിയിൽ സ്ഥിതിയിൽ സദാ കാലത്തേക്കു ആശയുടെ ദീപം തെളിക്കണം. നിങ്ങളുടെ ജഢ ചിത്രങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അനേക ആത്മാക്കളുടെ അല്പകാല മനോകാമനകൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നു -അപ്പോൾ ചൈതന്യ രൂപത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹയോഗി സഹോദരൻ അഥവാ സഹോദരി ആയിട്ടുള്ള പരിവാരത്തിലെ ആത്മാക്കൾ, അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ട് അഥവാ ബാലചാപല്യത്താൽ അല്പകാല വസ്തുവിനെ സദാകാല പ്രാപ്തിയെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അല്പകാല പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടി ഇച്ഛിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ബഹുമാനം കൊടുത്തുകൊണ്ട് സ്വയം വിനയാന്വിതനാകുക -ഇത് പരോപകാരമാണ്. ഈ കൊടുക്കൽ തന്നെയാണ് സദാകാലത്തേക്കുള്ള എടുക്കൽ. അറിവില്ലാത്ത കുട്ടി അപകടകാരിയായ വസ്തു പോലും കളിപ്പാട്ടമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു പോലെ, അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും കൊടുത്ത് അതിൽ നിന്നും അകറ്റണം. വാശികൊണ്ട് സദാകാലത്തേ നഷ്ടമാണ് ഉണ്ടാവുക. അറിവില്ലാത്ത ആത്മാക്കൾ അല്പകാല പ്രാപ്തികളെ അതായത് സദാകാലത്തേക്ക് നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ തന്റെ മംഗളത്തിനുള്ള വസ്തുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം ഈ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഉരസുലുകളിൽ പെട്ട് അവരുടെ പുരുഷാർത്ഥി ജീവിതം സമാപ്തമാകും. അതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും കൊടുത്ത ശേഷം സദാകാലത്തേക്ക് പിന്തിരിപ്പിക്കുക, അങ്ങനെയുള്ള യുക്തിയുക്തമായ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ സ്വാഭാവികമായും അല്പകാലത്തേ യാചക ആത്മാവ് അറിവില്ലായ്മയിൽ നിന്നും മോചിതനായി വിവേകശാലിയായി മാറുന്നു. അവർ സ്വയം മനസ്സിലാക്കും ഇത് അല്പകാല സാധനമാണെന്ന്. അങ്ങനെ വിവേകശൂന്യരായ ആത്മാക്കളോടും പരോപകാരി. പരോപകാരികൾ സ്വാഭാവികമായും സ്വയം ഉപകാരികളായിരിക്കും, കൊടുക്കൽ തന്നെയാണ് സ്വയത്തെ പ്രതി എടുക്കലാകുന്നത്. മഹാദാനികൾ സ്വാഭാവികമായും സർവ്വ അധികാരികളായി തീരും. മനസ്സിലായോ -പരോപകാരിയുടെ പരിഭാഷ എന്താണെന്ന്! പരോപകാരികൾ സർവ്വ ആത്മാക്കളിലൂടെയുമുള്ള ഹൃദയം കൊണ്ടുള്ള ആശീർവ്വാദത്തിനു അധികാരികളാകുന്നു. പരോപകാരി ആത്മാക്കൾക്കുമേൽ സദാ സർവ്വ ആത്മാക്കളും പ്രശംസയുടെ പുഷ്പങ്ങൾ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മനസ്സിലായോ. ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള ബാപ് സമാൻ സദാ ഉപകാരികളും, സ്വയത്തെ പ്രതിയും സർവ്വരേ പ്രതിയും ശുഭ ഭാവനയും, ശ്രേഷ്ഠ കാമനയും പുലർത്തുന്നവരും, അളവറ്റ ഖജനാവുകളുടെ അധികാരികളും, അഖണ്ഡ ദാനികളും, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരെ ശക്തിശാലിയാക്കി മാറ്റുന്നവരും, യാചകരെ സദാകാലത്തേക്കു രാജാവാക്കി മാറ്റുന്നവരുമായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

ദാദിമാരോട്-

ബാപ്ദാദക്ക്, അന്ത്യം തന്നെ ആദിയാക്കി മാറ്റുന്ന ആൾറൗണ്ട് പാർട്ടുധാരി, പരോപകാരി ഗ്രൂപ്പു വേണം. ഓരോ വിശേഷ കാര്യത്തിനും ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കാറുണ്ട് അല്ലേ. ഈ സമയത്ത് അങ്ങനെയുള്ള പരോപകാരി ഗ്രൂപ്പ് വേണം -അവർ കൊടുക്കുന്ന ദാതാക്കളായിരിക്കണം. ഇന്നത്തേക്കാലത്തെ രാജാക്കന്മാരല്ല. സമ്പന്നരായ രാജാക്കന്മാർ സദാ പ്രജകൾക്കു കൊടുക്കുന്നവരായിരുന്നു. അഥവാ പ്രജകളോടു വാങ്ങുന്നവരാണെങ്കിൽ പ്രജകൾ തന്നെ രാജാവിയില്ലേ, അതുകൊണ്ട് സമ്പന്ന രാജാക്കന്മാർ ഒരിക്കലും എടുക്കുന്നവരല്ല -കൊടുക്കുന്നവരാണ്. സമ്പന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ കൈ ഒരിക്കലും എടുക്കുന്ന കൈ അല്ല. കൊടുക്കുന്ന കൈ ആണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വിശിവ മഹാരാജാവ് പ്രജകളിൽ നിന്നും എടുക്കുമോ? പ്രജകൾ തന്നെ സമ്പന്നരാണെങ്കിൽ വിശ്വ മഹാരാജാവ് എങ്ങനെയായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഏതുപോലെ ഭാവിയിൽ ദാതാവിന്റെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കണമോ, ഇപ്പോൾ തന്നെ ആ ദാതാവിന്റെ സംസ്ക്കാരം ഉള്ളിൽ നിറക്കണം. ആരോടെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും എടുത്ത ശേഷം കൊടുക്കുന്ന കാര്യം സങ്കല്പത്തിൽ പോലും വരുവാൻ പാടില്ല. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് -ബെഗർ ടു പ്രിൻസ്. സ്വയം എടുക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരല്ല, ഈ അല്പകാല ഇച്ഛയിൽ നിന്നും പിന്മാറി. അല്പകാല സാധനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും പിന്മാറി -അങ്ങനെയുള്ള ബെഗർ സമ്പന്നമൂർത്തിയായി മാറും. ഒരു വശത്ത് ബെഗർ മറുവശത്ത് സമ്പന്നർ. ഇപ്പോൾ ബെഗർ ടു പ്രിൻസിന്റെ പാർട്ട് പ്രാക്ടിക്കലായി അഭിനയിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ പറയാം -സദാ ത്യാഗി,

സദാ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യശാലി. ത്യാഗത്തിലൂടെ സദാകാലത്തേ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്നു. ത്യാഗം ചെയ്തു ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ വരച്ചു. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ള പരോപകാരി ഗ്രൂപ്പ് വേണം -അവർ സ്വയത്തെ പ്രതി ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യ ആയിരിക്കണം, അഖണ്ഡ ദാനിയായിരിക്കണം. ഏതുപോലെ ബാബയെ കണ്ടില്ലേ, സ്വയത്തിന്റെ സമയം പോലും സേവനത്തിനായി കൊടുത്തു. സ്വയം വിനയാന്വിതനായി കുട്ടികൾക്കു ബഹുമാനം കൊടുത്തു. ആദ്യം കുട്ടികൾ, പേര് കുട്ടികൾക്ക് പ്രവർത്തി തന്റെയും. പ്രവർത്തിയുടെ പേരിന്റെയും പ്രശസ്തിയുടെയും പ്രാപ്തിയുടെ ത്യാഗം. പേരിൽ പോലും പരോപകാരി ആകണം. സ്വയം ത്യാഗം ചെയ്ത് മറ്റുള്ളവർക്കു പേരു കൊടുത്തു, സ്വയത്തെ സദാ സേവാധാരി എന്നു മാനിച്ചു, ഇതാണ് പരോപകാരം. കുട്ടികളെ അധികാരിയാക്കി സ്വയത്തെ സേവാധാരിയാക്കി. അങ്ങനെ അധികാരത്തിന്റെ പേരും ത്യാഗം ചെയ്തു, പ്രശസ്തിയും ത്യാഗം ചെയ്തു. ഒരിക്കലും തന്റെ പേരെടുത്തില്ല -എന്റെ കുട്ടികൾ. ബാബ തന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും എല്ലാം ത്യാഗം ചെയ്ത്, പരോപകാരം ചെയ്തു. കുട്ടികളുടെ സുഖം തന്റെ സുഖമെന്നു മനസ്സിലാക്കി, കുട്ടികൾക്കു വിസ്മൃതി മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ദുഖം തന്റെ ദുഖമെന്നു മനസ്സിലാക്കി, കുട്ടികളുടെ തെറ്റുകൾ തന്റെ തെറ്റുകളെന്നു മനസ്സിലാക്കി കുട്ടികളെ സദാ സത്യമുള്ളവരാക്കി, ഇതിനെയാണ് പരോപകാരം എന്നു പറയുന്നത്.

ഇന്നത്തെ കാലത്ത് മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർബ്ബലതകൾ സമാപ്തമാക്കി ശക്തി കൊടുക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പിനെ ആവശ്യമുണ്ട്. എല്ലാവരും അങ്ങനെയുള്ളവരായാൽ പിന്നെ എന്തു സംഭവിക്കും? നിങ്ങളുടെ എല്ലാവരുടെയും സമയം മിച്ചമാകും പിന്നെ കേസ്സും പ്രശ്നങ്ങളും സമാപ്തമാകും, സദാ ആത്മീയ സ്നേഹത്തിന്റെ കൂടിക്കാഴ്ചകൾ ഉണ്ടാകും. വിശ്വമംഗള കാര്യം തീവ്രഗതിയിലാകും. ഇപ്പോൾ എത്ര പ്ലാനുകളാണ് രചിക്കേണ്ടിവരുന്നത്, പല പ്ലാനുകളും തീയില്ലാതെ പുകയായി സമാപ്തമായി പോകുന്നു. ചില പടക്കങ്ങൾ പൊട്ടാതെ തന്നെ പുകയായി ചീറ്റി പോകുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വമംഗളത്തെക്കുറിച്ച് തീവ്രഗതിയിൽ സങ്കല്പം ചെയ്തു, ഈ സമയത്ത് ഇതു നടന്നേ പറ്റൂ, നാലു ഭാഗത്തും ഈ കാര്യം നിമിത്ത മാത്രം ചെയ്തു -ശബ്ദം മുഴങ്ങി. സാകാര ബാബയിൽ കണ്ടതു പോലെ, അറിവിന്റെ അതോറിറ്റിയായിരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അറിവിലൂടെ അനുഭൂതി മൂർത്തിയാകുന്നതിന്റെയും അതോറിറ്റിയായിരുന്നു. അതിനാൽ ഓരോ വാക്കിലും അറിവിനോടൊപ്പം അനുഭവവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഡബിൾ അതോറിറ്റിയായിരുന്നു. അപ്രകാരം ഓരോ കുട്ടിയും ഡബിൾ അതോറിറ്റിയോടുകൂടി ഓരോ വാക്കും പറഞ്ഞാൽ അനുഭവത്തിന്റെ അമ്പ്, അറിവിന്റെ അതോറിറ്റിയുടെ അമ്പിന്മേൽ സെക്കന്റിൽ പ്രഭാവമിടും. രണ്ട് അതോറിറ്റിയുമുണ്ടെങ്കിൽ സഫലത സഹജമായുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ കേൾക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെ പറയും അറിവ് വളരെ നല്ലതാണ്, ഉയർന്നതാണ് പക്ഷെ ധാരണ ചെയ്യുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അപ്പോൾ ധാരണ മൂർത്തിയായും ധാരണ സ്വരൂപമായും പ്രാക്ടിക്കലിൽ കാണപ്പെടണം. പ്രത്യക്ഷ പ്രമാണത്തെ ഗ്രഹിക്കുക സഹജമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഡബിൾ അതോറിറ്റിയായിട്ടുള്ള ഗ്രൂപ്പ് ആവശ്യമാണ് -അവരെ മസ്ത് ഫകീർ (ആനന്ദ ലഹരി പിടിച്ച യാചകൻ) എന്നു വിളിക്കാം. യാതൊരു ഇച്ഛയുമില്ല. ശരി. ഓം ശാന്തി.

പാർട്ടികളോട്-

1. ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിനു പാത്രമാകുന്നതിനുള്ള സഹജ മാർഗ്ഗം -വേറിട്ടവരാകുക

കമല പുഷ്പം സദാ വേറിട്ടിരിക്കുകയും എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ കമല പുഷ്പ സമാനം വേറിട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഗ്രഹസ്ഥത്തിൽ കഴിയുമ്പോഴും, ലോകത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കഴിയുമ്പോഴും ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നു. വേറിട്ടിരിക്കുന്നവരാണ് ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിനു പാത്രമായി തീരുന്നത്. എത്രമാത്രം വേറിട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടവരാകും. നമ്പർ വീഴുന്നത് വേറിടുന്നതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ്. അതിയായി വേറിട്ടിരിക്കുന്നവർ അതി പ്രിയപ്പെട്ടവരായിരിക്കും.

2.തന്റെ പൂജനീയ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലൂടെ ആട്ടോമാറ്റിക് സേവ-

സദാ തന്റെ കല്പം മുൻപത്തെ ഓർമ്മചിഹ്നത്തെ കണ്ടുകൊണ്ടും കേട്ടുകൊണ്ടും ലഹരി വരാറുണ്ടോ ഇത് എന്റെ തന്നെ കീർത്തനമാണെന്ന്? ഏതൊരു ഓർമ്മചിഹ്നത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു ചെല്ലുമ്പോഴും ഇതെന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നമാണെന്ന ലഹരി വരാറുണ്ടോ? ചൈതന്യത്തിൽ തന്റെ ജഢ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങൾ കാണുവാൻ സാധിക്കുക ഒരു അത്ഭുതമാണ്. ഒരു വശത്ത് ജഢചിത്രങ്ങൾ മറുവശത്ത് ഗുപ്തമായി നിങ്ങൾ ചൈതന്യത്തിൽ. എത്ര ഭക്തരാണ് വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, പൂജ്യരെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഭക്തരോടു

ദയവുണ്ടാകും. ഭക്തർ യാചകരും നിങ്ങൾ സമ്പന്നരുമാണ്. ഭക്തരെ കണ്ട് ദയ തോന്നാറുണ്ടോ? ഭക്തർക്ക് ഭക്തിയുടെ ഫലം കൊടുക്കുന്നതിനു നിമിത്തമാകണമെന്നു ഇച്ഛ ഉത്പന്നമാകാറുണ്ടോ? സേവനത്തിനു സദാ ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടാകാറുണ്ടോ? സേവനത്തിലൂടെ അനേകരുടെ മംഗളവും ഉണ്ടാകുന്നു ഭാവിയിലേക്കു സമ്പാദ്യവും സ്വരൂപിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ ആത്മാവിനും തീർച്ചയായും അഞ്ചലി കൊടുക്കണം, വെറും കൈയ്യോടെ വിടരുത്. തന്റെ പൂജ്യ സ്വരൂപം സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കുമെങ്കിൽ ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ സേവനത്തിൽ തത്പരരായിരിക്കും.

3. റോയൽ കുട്ടികൾ എന്നാലർത്ഥം പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളുടെ ലക്ഷണം -ദേഹബോധത്തിൽ നിന്നും വളരെ അകലെ-

ആരാണോ കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലി ആത്മാക്കൾ, അവർ സദാ സന്തോഷത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടി കൊണ്ടിരിക്കും, അവരുടെ ബുദ്ധി രൂപിയായ കാല് മണ്ണിൽ സ്പർശിക്കില്ല. പ്രിയപ്പെട്ടവരും വളരെക്കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം കണ്ടുമുട്ടിയവരുമായ കുട്ടികൾ സദാ മടിയിലായിരിക്കും ഇരിക്കുക. കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലികളും സികീലതകളുമായ നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധി രൂപിയായ കാല് ദേഹബോധത്തിനും ദേഹ ലോകത്തിന്റെ സ്മൃതിക്കും മുകളിലായിരിക്കണം. ബാപ്ദാദ മണ്ണിൽ നിന്നും ഉയർത്തി സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി, ഈ സിംഹാസനം വിട്ട് മണ്ണിലേക്കു പോകുന്നതെന്തിനാണ്? ദേഹബോധത്തിലേക്കു വരിക എന്നാൽ മണ്ണിൽ കളിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. സംഗമയുഗം ഉയരുന്ന കലയുടെ യുഗമാണ്. ഇപ്പോൾ വീഴ്ചയുടെ സമയം പൂർത്തിയായി, അല്പ സമയം ഉയരുവാൻ വേണ്ടിയുണ്ട്, ആ സമയത്ത് താഴേക്കു പോകുന്നതെന്തിനാണ്, സദാ മുകളിലിരിക്കൂ. ശരി. ഓംശാന്തി.

വരദാനം - ബാബയെ കൂടെ നിർത്തി പവിത്രത രൂപി സ്വധർമ്മത്തെ സഹജമായി പാലിക്കുന്ന മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനായി ഭവിക്കൂ:-

ആത്മാവിന്റെ സ്വധർമ്മം പവിത്രതയാണ്, അപവിത്രത പരധർമ്മമാണ്. സ്വധർമ്മത്തിൽ നിശ്ചയം വന്നാൽ പിന്നെ പരധർമ്മത്തിനു ഇളക്കാനാവില്ല. ബാബ എന്താണോ എങ്ങനെയാണോ, അത് യഥാർത്ഥ രീതിയിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കൂടെ നിർത്തിയാൽ പവിത്രത രൂപി സ്വധർമ്മം ധാരണ ചെയ്യുക സഹജമാണ്, കാരണം കൂടെയുള്ളത് സർവ്വശക്തിമാനാണ്. സർവ്വശക്തിമാന്റെ കുട്ടികളായ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻമാരുടെ മുന്നിൽ അപവിത്രതക്കു വരുവാൻ സാധിക്കില്ല. അഥവാ സങ്കല്പത്തിൽ പോലും മായ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഏതോ ഗേറ്റ് തുറന്നു കിടപ്പുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയത്തിൽ കുറവു വന്നിട്ടുണ്ട്.

സ്ലോഗൻ :- ത്രികാലദർശി ഏതൊരു കാര്യത്തെയും ഏകകാല ദൃഷ്ടിയോടെയായിരിക്കില്ല കാണുന്നത്, ഓരോ കാര്യത്തിലും മംഗളമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കും.